

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЦЮСУБОТИ

№ 34 [884] | Субота, 1 вересня 1984 року | Ціна 2 коп.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ—ВАХТА МИРУ ТВОРЦІ КРАСИВОГО ОДЯГУ

Моделі одягу, розроблені і виготовлені на Харківському УВП-2, задовольняють вимоги найвибагливіших покупців. Бо працюють на підприємстві справжні ентузіасти, трудівники, які дорожать честю виробничої марки, своїм добрим іменем. Ставши на трудову вахту, присвячену 40-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні, прагнуть достроково завершити завдання одинадцяті п'ятиріччя.

На знімку (зліва направо): швачки-мотористки Г. Дубина, М. Крамська, В. Веселогузова і Л. М'ясоїдова за обговоренням технології пошиття нової моделі куртки.

Фот. І. ХАРКІВСЬКОГО.

У ЖДАНОВСЬКИХ ПРИЛАДОБУДІВНИКІВ

Міністерство газової промисловості... Держкомсільгостехніка СРСР... «Арктикапостач» Міністерства морського флоту...

Ось адреси главків Держпостачу СРСР, а їх близько 30, куди за нарядами «Союзглавелектроапарату» надходять реле РПУ-2 і РП-21, що їх виготовляють трудівники Ждановського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт». Прилади в основному йдуть на комплектацію верстатів.

Заступник директора філіалу з виховної роботи Л. М. Шумилова відчиняє двері і гостинно запрошує пройти до цеху. Переступаю поріг. У виробничому приміщенні складальної дільниці чисто і яскраве по-своєму затісно. Робітниця у білих халатах за столиками зосереджено чаклюють над майбутнім реле. Кожен їхній робочий рух чітко вивірених і розрахованих. Тільки що перед монтажницею лежали окремі деталі, а вже, дивись, готовий вузол...

— Складальна дільниця — одна з кращих у філіалі, — говорить Людмила Миколаївна і знайомить з майстром Мариною Олександрівною Степановою, яка продовжує розповідь заступника директора.

— Крашою на дільниці складання є бригада паяльщиків, у якій трудяться всім чоловік. В основному — це ветерани виробництва.

Так, бригадир Тамара Давидівна Стрюченко, паяльниця Єлизавета Володимирівна Видра та Клавдія Дмитрівна Ганюшкіна працюють з 1973 року. Бурховецька Валентина Ульянівна — з 1972 року. Зінаїда Павлівна Плясовиця — з 1971 року. В бригаді двоє учнів виробничого навчання, наставниками у котрих Стрюченко Т. Д. та Плясовиця З. П.

Особливо хочу відзначити Зінаїду Павлівну. Вона — одна з кращих паяльниць, працює якісно і швидко. Взятя соціалістичне зобов'язання виконувати денне виробниче завдання на 120, а фактично щозміни дає по 230—250 процентів норми. Завжди спокійна, ввічлива, охоче ділиться з усіма набутим досвідом роботи, але коли виникає потреба, то не соромиться зробити зауваження порушнику технологічної чи трудової дисципліни.

Зінаїда Павлівна Плясовиця не відмовляється від будь-якого доручення, а коли майстер відсутній, завжди замінить його. Вона вже кілька років підряд обирається до складу профспілкової групи.

У даний час бригада працює за єдиним нарядом. Щомісяця підбиваємо підсумки, продовжувала М. О. Степанова, визначаємо коефіцієнт трудової участі у відповідності з яким розподіляємо заробітну плату і преміальні.

Запорукою виробничих успіхів бригади стала добре налагоджена організація соціалістичного змагання за підвищення продуктивності праці і ощадливе використання матеріалів та енергоресурсів.

Успішно справляються з виробничими завданнями колективи, де бригадирами В. Е. Муравйова, Т. Д. Стрюченко, В. Ф. Костирко і В. Г. Чугреева. Вони здійснюють постійний контроль робочого часу, перевіряють завантаженість робітників. Активно допомагають їм народні контролери А. Д. Галкіна, З. П. Плясовиця, Є. Г. Макшак, М. В. Савченко, Г. А. Угланова, Г. І. Шупеня. Вони ведуть велику роз'яснювальну роботу по вихованню комуністичного ставлення до праці.

За прикладом трудових колективів міст-героїв і нашого Товариства, ждановські приладобудівники стали на трудову вахту, присвячену 40-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Переглянувши свої можливості і невикористані резерви, ряд виробничиків дали слово завершити свої особисті п'ятирічні завдання до 9-го Травня 1985 року. На них рівняються інші трудівники.

Т. ЄРМАКОВА,
спец. кор. «Нашого життя».

м. Жданов,
Донецька область.

ЗАВОД МІЙ — МОЯ ГОРДІСТЬ

Так було названо вечір, який нещодавно відбувся у Хмельницькому обласному будинку культури. Сюди прийшли кращі з кращих — переможці соціалістичного змагання, передовики двох підприємств.

Серед них токар ливарно-механічного заводу Василь Михайлович Янчук, робітник Хмельницького ордена Трудового Червоного Прапора заводу трансформаторних підстанцій — слюсар-складальник Микола Іванович Шкварун, електрогазоварник Віталій Григорович Кугай, газорізальник кавалер ордена «Знак Пошани» Василь Іванович Климшин, пакувальник Михайло Михайлович Підгурняк та інші.

З доповіддю «50 років стахановського руху» виступив директор культузакладу М. П. Казарихін.

Про трудові успіхи членів нашого Товариства розповіли представники обох підприємств С. Л. Кулик та Е. Л. Штейн.

Н. БЕЛЬДЯЄВА.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ЗНАНЬ

У нашому календарі з'явилося нове всенародне свято — День знань. Його сьогодні відзначають не лише спецшколи-інтернати, спеціальні середні і вищі навчальні заклади, наукові установи, але й трудові колективи Товариства.

ВСЕНАРОДНЕ СВЯТО

Початок нового навчального року в одеських спецшколах-інтернатах №№ 91, 97 завжди проходить урочисто і святково, а нині — він буде особливим. Указом Президії Верховної Ради СРСР 1 вересня оголошено Днем знань.

Після урочистої піонерської лінійки, присвяченої початку нового навчального року і Дню знань, відбується Урок Миру. Потім учні спецшкол-інтернатів здійснюють автобусні екекурсії по місцях бойової слави міста-героя Одеси.

Готуючись до нового навчального року, педагоги вечерньої спеціальної середньої школи робітничої молоді побували в об'єднанні «Електрик», на державних заводах і фабриках міста.

де познайомилися з майбутніми учнями. А навчатимуться у вечерній школі 80 юнаків і дівчат. Серед них випускники спецшкол-інтернатів з Болграда Одеської області, Вінниці та Житомира, які приїхали працювати в приморське місто.

Цього року успішно завершила навчання у Київському інституті легкого промисловості член УТОГ Овсєянник Любов Миколаївна і нині працює за нуботою спеціальністю інженера-технолога у швейному цеху Одеського виробничого об'єднання «Електрик». А культпрацівник цього об'єднання Марія Юліанівна Гендбайло продовжує навчання у Ленінградському відновлювальному центрі.

І. ЗАРІЧАНСЬКИЙ.

ЦИФРИ І ФАКТИ

* Сьогодні вперше почнуть вивчати азбуку близько 400 хлопчиків і дівчаток у підготовчих групах спецшкол-інтернатів для слаббчючих і глухих дітей республіки.

* Шкільний дзвоник вперше покличе за парти близько 500 першокласників.

* Світлі класи спецшкол-інтернатів для слаббчючих і глухих дітей займуть 19 тисяч 430 школярів.

* У школах робітничої молоді продовжать навчання 2214 учнів — робітників УВП і виробничих об'єд-

нань, компактних груп державних підприємств.

* У лабораторіях та майстернях професійно-технічних училищ набувають робітничих професій 250 учнів.

* У технікумах йде підготовка 145 майбутніх спеціалістів та керівників середньої ланки підприємств Товариства.

* Конспектування першоджерел, підготовку до семінарських занять розпочнуть 4 студенти вищих учбових закладів — майбутні керівники та педагоги підприємств і організацій УТОГ.

Головним фактором, що визначає нині динамічний розвиток економіки нашого Товариства, є її інтенсифікація на основі широкого впровадження у всі галузі виробництва досягнень технічного прогресу і передового досвіду. Це настійна вимога часу.

Проте на окремих підприємствах та об'єднаннях Товариства ще недостатньо приділяють уваги впровадженню нової техніки і технології, спрямованої на прискорення зростання продуктивності праці, збільшення випуску продукції та поліпшення її якості, механізацію й автоматиза-

РЕЙД
НАШОГО
ЖИТТЯ

ЗАВДАННЯ
РОБІТНИЧОМУ
КОРЕСПОНДЕНТОВІ

цію трудомістких виробничих процесів.

Саме тому редакція газети «Наше життя» спільно зі своїми робітничими кореспондентами розпочинає на підприємствах та в об'єднаннях УТОГ масовий рейд-перевірку за таким маршрутом:

КУРС—ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

Учасникам рейду основну увагу слід звернути на такі питання:

— Як виконується план підприємства з впровадження нової техніки? Якщо сталися зриви, то чим вони викликані?

— Чому затримується впровадження у виробництво нестандартизованого обладнання, виготовленого за замовленням підприємства на КДВО «Контакт» за розробками Спеціального проектно-конструкторського бюро УТОГ?

— Як налагоджено впровадження у виробництво пропозицій раціоналізаторів, спрямованих на підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції, заощадження матеріалів та сировини, електроенергії?

— Чи доведено тематику так званих вузьких виробничих місць до відома раціоналізаторів і новаторів підприємства з метою активізації їх творчої думки?

— Як йде освоєння нових видів продукції?

— Як впливають громадські організації на розвиток технічного прогресу на підприємстві? Чи спрямовують вони ідеологічну роботу на виховання у трудівників почуття господаря виробництва і ощадливого ставлення до всіх ресурсів?

Чекаємо від вас матеріалів, робітничі кореспонденти!

КЛУБ „ШКВАЛ“

Під Києвом, на базі клубу юних моряків «Шквал» пройшов відкритий зліт юних моряків, присвячений 40-річчю Перемоги.

В гостях у Києві побували близько 300 юних моряків Харківка, Жданова, Северодонецька, Дніпропетровська, Ленінградської області. У програмі зльоту були змагання з плавання, веслувальна і парусна гонки, прапорцевий семафор, в'язання морських вузлів, подолання військово-спортивної смуги, свято Нептуна.

Крім спортивних змагань, діти виступили з самодіяльною концертною програмою, зустрілися з ветеранами флоту.

Клуб «Шквал» має вже свої військові традиції — багато колишніх його вихованців з честю несуть службу на кораблях військово-морського флоту країни.

На знімку: шестикласник Сашко Бубіс, один з наймолодших членів клубу «Шквал».

Фото В. ФАЛІНА.

НА ПРИКЛАДАХ ГЕРОЇЗМУ

Незабаром вся країна відзначатиме 40-річчя Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною. Готуються до цієї знаменної дати і в Ровенському будинку культури, широко розгорнувши роботу з військово-патріотичного виховання молоді.

Перш за все у нас розроблено комплекс заходів, що відображає всевітньо-історичне значення Перемоги.

Цікаво і змістовно проходить кінолекторій «Подвиг народу — безсмертний». Інтерес до нього відвідувачі проявляють ще й тому, що тут не тільки можна почути, але й побачити. Так, лектор Будинку-музею М. І. Кузнецова Г. Ф. Войчук, розповідаючи про сміливих жінок-підпільниць Л. Лісовську, М. Мікоту, В. Довгер, які під час Великої Вітчизняної війни діяли в Ровно і про жінок-Героїв Радянського Союзу М. Маметову, М. Байду, М. Осипову та інших, свою розповідь проілюструвала фотознімками, кінодокументами.

Нікого не залишає байдужим тематичний показ кінофільмів «Незабутні кінострічки», в якому йдеться про мужність радянського народу у Вітчизняній війні.

Сьогодні, як ніколи, гостро постала тема Миру. Циклом «У боротьбі за мир» передбачається провести бесіди: «У фонд миру»,

«Зброєю слова», «На захист миру».

Коли в місті йшла підготовка виставки «Жінки Ровно у фонд миру», не залишилися осторонь і члени нашого Товариства. Їхні роботи, а це здебільшого були художні вишивки, вражали усіх відвідувачів своєю майстерністю, тонкою фантазією. І хоча організована виставка була жіночою, чоловіки теж взяли у ній участь. Так, комерсир Ровенського УВП А. Федорчук випалив на дереві портрет Т. Г. Шевченка, а робітник побутового комбінату В. Січкар виготовив шкатулку (різьба по дереву).

Пам'ять, як вічний вогонь слова, освітлює героїчне минуле, не даючи забути жодного дня з усіх чотирьох років війни. Цей вічний вогонь пам'яті підтримують і культурні діячі нашого Будинку культури.

...Вечір «Юність твоїх батьків» був урочистим. При всіх бойових і трудових нагородах прийшли учасники громадянської та Великої Вітчизняної воєн: В. Ф. Сердобенцев, В. А. Потапкін, Я. М. Цеймо. Гостей зустрічали з квітами... І полилися спогади ветеранів про ті далекі минулі часи, про боротьбу за рідну землю...

З великим творчим піднесенням підійшли нані культурні працівники та актив Будинку культури до організації свята патріотичної пісні: «Нам мир заповідано зберегти». Епіграфом до вечора стали слова:

Весь земляк народ,
Пусть тревогу б'єт,
Будем мир беречь!
Встанем как один,
Скажем: не дадим
Вновь войну зажечь!

Відкрила свято директор Будинку культури П. І. Харламова.

— Сьогодні, коли Вашингтон відкрито проголошує «хрестовий похід» проти комунізму, — сказала вона, — радянські композитори, присвячують свою творчість боротьбі проти імперіалізму і воєнної істерії. Пісня виховує, пісня розвінчує, пісня переконує. Вона стає зброєю, яка спроможна захистити добро і вести боротьбу проти зла.

На вечорі виступив учасник Великої Вітчизняної війни В. А. Потапкін. Він розповів, яке велике значення мала пісня під час війни для бійців. Вона їх згуртувала, допомагала у важку хвилину.

Зворушливою була розповідь члена УТОГ М. А. Крота.

— Я не знаю війни. У всякому випадку я її не пам'ятаю, адже бачив малю. Але війна не пройшла і повз мене, не пощадила. Вона дихнула на мене своїм вогненним полум'ям. В наш дім влучив снаряд, ми чудом вижили, але внаслідок сильної вибухової хвилі я втратив слух, відновити який було неможливо. Я зали-

шився навкі інвалідом. У мене двоє дітей. Я не хочу війни. Я хочу щастя для своїх і для всіх дітей Землі.

Гостям вечора була показана концертна програма.

У своїй роботі Ровенський будинок культури максимально використовує засоби наочної агітації у пропаганді 40-річчя Перемоги. Про це говорять стенди: «Мир потрібно берегти», «Гордість народу, слава Батьківщини», «Ровно — місто-трудівник, місто-воїн», «Безсмертний подвиг радянського народу».

У країні йде підготовка до Всесоюзного огляду самодіяльної художньої творчості, в яку активно включилися й працівники нашого Будинку культури. З великою відповідальністю ми підійшли до роботи над літературно-музичною композицією «Пам'ять серця», яку плануємо представити на зональний огляд.

Менше року залишилося до знаменної дати — 40-річчя Великої Перемоги. І культурні діячі Будинку культури ще з більшою наполегливістю виховуватимуть у молоді Товариства любов до Батьківщини, високу політичну пильність, постійну готовність до подвигу.

Н. ЛЯШ,
художній керівник
Ровенського обласного
Будинку культури
УТОГ.

На Черкаському УВП заточувальника Миколу Гавриловича Скорину знають як вправного фахівця, умілого раціоналізатора.

Йому присвоєно почесне звання «Ударник комуністичної праці».

Фото П. МІНДЕЛЯ.

РОВЕСНИЦЯ СТАХАНОВСЬКОГО РУХУ

Н. М. Носач народилася тоді, коли гірник з шахти «Ірміно» в місті Кадіїві Ворошиловградської області О. Стаханов добився надзвичайних успіхів у праці: видав з лави за зміну рекордну кількість вугілля, перевиконавши виробничі завдання в декілька разів.

Цей почин був негайно підхоплений і сміливо запроваджувався робітниками в усіх галузях народного господарства.

Батьки й знайомі говорили: «Бути Наталочці трудівницею, вірною продовжувачкою й послідовницею стахановського руху». І не помилились. Член УТОГ ветеран Павлоградського заводу електроосвітлюючої арматури Наталка Михайлівна Носач — ударниця комуністичної праці, переможець соціалістичного змагання десяти і одинадцяти п'ятирічок. Майстер високої кваліфікації працює по-стахановськи, комуністичним ставленням до своїх виробничих обов'язків завоювала довіру й повагу робітників підприємства.

З року в рік вона досягає підвищення продуктивності праці й поліпшення якості продукції. Уже декілька років підряд працює з особистим клеймом, продукцію у відділ технічного контролю здає з першого пред'яв-

лення. Наталка Михайлівна добре знає виробничий процес, досконало оволоділа суміжними спеціальностями й увесь свій робочий час віддає праці. Тому й результати відрядні. Виробничі завдання виконує на 130—135 процентів.

Своє особисте виробничі завдання одинадцяти п'ятирічки «Майстер-золоті руки» Н. Носач зобов'язалася виконати достроково — до п'ятдесятиріччя стахановського руху.

Таких вагомих успіхів вона домоглася завдяки сумлінній, чесній праці. А головне, що її мобілізує на самовіддану працю, надає сили й веде до трудових перемог те, як говорить Наталка Михайлівна, що її скромний трудовий внесок зміцнює могутність нашої соціалістичної Батьківщини, яка очолює боротьбу за мир на планеті.

Своїм багатим виробничим досвідом Н. Носач щедро ділиться з подругами по праці, особливо з молоддю, вчить їх працювати по-стахановськи.

Незважаючи на роки й 25-річний стаж, Наталка Михайлівна беручка, життєрадісна. Завжди в доброму, веселому настрої. У народі говорять, що праця прикрашає й звеличує людину.

І. ЗІНЧЕНКО,

Дніпропетровська область.

Працювали старанно

Велику допомогу подав трудівникам колгоспу імені XXIV з'їзду КПРС колектив нечучиних Білоцерківського УВП.

Всі робітники підприємства працювали старанно, з повною віддачею сил. Серед них особливо відзначилися: крейдувальниця В. О. Сухіна, швачки Є. І. Шкурлатовська та Г. М. Ковбаса, вантажники А. П. Бугтов, В. І. Паламарчук, робітники закрийного цеху М. О. Шуман, Л. Ф. Шейко та багато інших.

Робітниками Білоцерківського УВП протягом літа заготовлено 20 тонн доброякісного сіна.

І. КОЛОМИЧЕНКО,
технолог Білоцерківського УВП.

Київська область.

ПЕРЕДОВА ДОЯРКА

Понад дві з половиною тисячі кілограмів молока від кожної корови надоїла з початку року одна з кращих доярок колгоспу імені Леніна Стрийського району, що на Львівщині, нечучиний ветеран праці Марія Іванівна Кухар. Вона зобов'язалась цього року подолати чотиритисячний рубіж. І слова її не розходяться з ділом. Передова тваринниця надоєє в ці дні по 14-15 кілограмів молока від кожної закріпленої за нею корови.

Вагомих успіхів добиваються й інші доярки господарства. Понад 13 кілограмів молока від корови одержують М. Михайлевич, М. Іванникович, М. Павлів та інші. Продукція, яку вони здають державі, відзначається також високим процентом жирності.

Портрет М. І. Кухар занесено на Дошку Пошани колгоспу та Будинку культури УТОГ.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ,

м. Стрий,
Львівська область.

Усі вони — ударниці комуністичної праці, відмінні виробничині.

На знімку (зліва направо): пакувальниці Єнакіївського УВП Тамара Іванівна Макушенко, Галина Леонідівна Шейдіна та Марія Іванівна Лопатіна.

Фото П. МІНЬКА.

Видавництво політичної літератури (Москва), одне з найбільших в країні, випускає щорічно понад чотириста назв книг, брошур, календарів загальним тиражем більше 100 мільйонів примірників. У своїх планах на 1985 рік воно пропонує літературу багатьох категорій читачів, в першу чергу — слухачам і пропагандистам системи політичної освіти. Чільне місце серед видань займають твори класиків марксизму-ленінізму. Вийде друком третомісячний вибраних творів К. Маркса та Ф. Енгельса, черговий том «Архива Маркса і Енгельса», 55 окремих видань праць Маркса, Енгельса, Леніна. Популярні нариси та художньо-документальні книги познайомлять читачів з поки що маловідомими документами та фактами про життя і діяльність вождів світового пролетаріату.

КНИГА — БОЄЦЬ І АГІТАТОР

З нагоди 115-тої річниці від дня народження В. І. Леніна побачать світ нові видання про вождя: художньо-документальна повість «Дорога в Смольний», книги «К вождю за советом», «Ленін в Італії, Австрії, Чехословаччині. Памятні місця».

Патріотизмом та пролетарським інтернаціоналізмом проінфіковані книги, присвячені 40-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Перш за все варто відзначити два оригінальних видання: «Великая Отечественная война Советского Союза. Вопросы и ответы» та «Великая Отечественная война. 1941-1945. Словарь», котрі містять систематизо-

ване визначення понять, пов'язаних з війною, та величезний цифровий і фактичний матеріал про події на фронті і в тилу. П'ята книга «Солдаты слова» завершує випуск спогадів ветеранів радянської журналістики про ті вікопомні роки. Поповняться серії «Города-герои» й «Герои Советской Родины».

Автори книг, присвячених радянському суспільно-політичному ладу, соціалістичному способу життя, — вчені письменники, журналісти, робітники, партійні й радянські працівники. У своїх творах вони розповідають про героїзм наших співвітчизників у мирному будівництві, становлення су-

спільства розвинутого соціалізму. Це книги «Бессменная вахта жизни», «Нить жизни», «Встаю до рассвета», збірник нарисів «Честь и слава по труду» та інші видання.

Черговим, 25-им випуском «Справочника партийного работника», довідником «Коммунист», рядом інших книг представлена література про партійне будівництво.

Серія «Библиотека атеиста», «Беседы о мире и человеке», «Атеистические чтения» адресуються передусім організаторам атеїстичної роботи. В ряду цих видань наступного року з'явиться цікава новинка — почне виходити щорічник «Атеизм и

религия. Вопросы и ответы», в якому подаватимуться короткі відповіді на актуальні запитання, зв'язані з критикою релігії.

У планах видавництва — література про миролюбну зовнішню політику КПРС та Радянської держави, книги, що викривають авантюристичний зовнішньополітичний курс імперіалізму, і в першу чергу — правлячих кіл США.

Тут названо лише окремі видання, заплановані на наступний рік Видавництвом політичної літератури. Детальне знайомство широкої читацької аудиторії з цими планами дозволить вчасно оформити попередні замовлення, дасть змогу оптимально визначити тиражі літератури.

Т. ЗАХАРЧЕНКО,
старший редактор
Київкниготоргу.

ПРИСВОЄННЯ ЗВАННЯ

До виходу на заслужений відпочинок І. М. Алфімов багато років працював на підприємствах та в організаціях УТОГ, брав активну участь у промисловому житті Товариства.

За великі заслуги перед Українським товариством глухих постановою президії ЦП УТОГ товаришу **АЛФІМОВУ Івану Матвійовичу** присвоєно звання «Почесний член УТОГ» з врученням спеціального посвідчення і нагрудного значка.

ЛИСТ В ГАЗЕТУ

ВІДЧУТНА ДОПОМОГА

У вирощенні високого врожаю четвертого року одинадцяті п'ятирічки відчутну допомогу надали колгоспу імені Мічуріна Першотравневого району Донецької області трудівники Ждановського філіалу ДВО «Електромагіт».

Особливо добросовісно потрудилися вони під час догляду за посівами просапних культур. Робітники у короткий строк прорвали більше п'ятнадцяти гектарів буряків.

У червні впродовж двох тижнів підприємство виділяло для роботи в колгоспі по 25—27 чоловік щоденно. Часто навідувалися на поле директор підприємства Олександр Михайлович Семянников та секретар парторганізації Віктор Васильович Науменко, цікавились, як справляються трудівники з доведеними завданнями, чи не потрібна допомога.

Найкраще на колгоспних ланах попрацювали трудівники Дудко А. Ф., Плясовиця В. І., Коваленко В. Л., Губенкова Н. А. та багато інших.

Від імені правління колгоспу висловлюю сердечну подяку адміністрації і трудівникам підприємства за надану артілі відчутну допомогу.

Хочеться, щоб зв'язки між Ждановським філіалом ДВО «Електромагіт» та нашим колгоспом і надалі міцніли та розвивались.

**Б. МАНУІЛОВ,
голова колгоспу
імені Мічуріна.**

Першотравневий район,
Донецька область.

Ударник комуністичної праці, швачка-мотористка Івано-Франківського УВП І. Смижук.
Фото І. ПОСНІЕНКА.

МРП... МРП... Для кожного, хто працює в системі Всеосійського товариства глухих або якимось зв'язаний з ним, це поєднання літер зрозуміле і звичне. Якщо МРП, то це означає, що мова йде про міжрайонне правління Товариства. Тобто про таке, що об'єднує нечуючих двох-трьох, а інколи більше районів. Звучить, звичайно, солідно. Адже іноді, а втім — чому іноді? — як правило, територія, що її обслуговує правління, — величезна. З кінця в кінець — сотні кілометрів. А скільки в районі сіл, малих хуторів, де по двоє-трьох, а здебільшого одиночками мешкають глухі. І до кожного треба добратися, виникнути в його справи і турботи. Іноді треба просто вислухати, поговорити. Адже якщо ми глухого не вислухаємо, не зрозуміємо, то хто ж інший — при всьому бажанні! — розбере його жести?

У нас, на Нечернозем'ї, дуже «старіє» село — тут я маю на увазі глухих. Випускники спецшкіл-інтернатів в рідкісних випадках повертаються додому. Більшість з них йде працювати на заводи і фабрики, учбово-виробничі підприємства або продовжує навчання в технікумах. Дуже важко глухому самотності на селі: є дім, робота, достаток, повага за працю, та немає спілкування! Стіною мовчання відгороджений глухий селянин від своїх земляків. Ні він до них, ні вони до нього крізь невидиму, але прямо-таки непроникну броню пройти не можуть. Одна надія — на МРП. Ось прийде голова, добереться до його села перекладач — тоді все вийснить, якщо є якісь непорозуміння, то владнає їх. І, що не менш важливо: поговорить з глухим по душі, розкаже, пояснить.

Здається, не бог зна, який захід — подвірний обхід. Але скільки за ним стоїть! І ремітують деколи голови МРП або перекладачі на ці обходи (по 150—200, а то й більше адрес, причому — щороку!), і далекі дороги, і труднощі з транспортом... Як буває: заїдеш в глибинку, а зворотний рейс тільки завтра. Чекай, нервуй, коли часу в обріз, коли в райцентрі на двірках МРП (по сумісництву з ним і клуб) приколото папірця — «Поїхала в село. Буду завтра».

У НАС, в Російській Федерації, впевнена, що й на Україні, не знайдеш двох однакових районних правлінь, як немає однакових голів. У кожного свій стиль роботи, або, як кажуть, хватка. Однак є для всіх спільне: малі штати (голова та перекладач, а то буває й так: голова, перекладач і завклубом — в одній особі!), скромні приміщення і досить таки обмежені можливості. А скільки справ! — подвірні обходи, зльоти передовиків, політико-масова робота, пропаганда рішень партії, трудовлаштування, залучення в членство Товариства, участь у спортивних заходах, допомога в оформленні пенсії, художня самодіяльність — мені здається, що коло обов'язків голови МРП весь час розширюється. Легше назвати те, що не входить до його обов'яз-

ків, ніж перерахувати те, що належить йому робити. Взагалі, як це зрозуміти «належить». Сьогодні треба одне робити, а завтра життя настійно вимагає друге!

...Слух я втрамила завдо-го до війни. Всім своїм життям зв'язана з Товариством, з людьми, що мешкають у сільській місцевості. За десятиріччя, протягом яких мене обирають головою, такі величезні зміни сталися — не впізнати колгоспів і радгоспів, нове життя прийшло у віддалені куточки. Хіба в таких умовах, коли народ на чолі з Комуністичною партією розв'язує величезні завдання, коли йде боротьба за дострокове завершення завдань п'ятирічки, коли виконання Продовольчої програми СРСР стало справою всіх і кожного — хіба нині неслимо працювати по-старому! Пошук нових форм, зростання культури обслуговування нечуючих, підвищення авторитету первинних і міжрайонної ор-

гадів, хоча сама добре розумію, що механічне перенесення стилю роботи однієї організації на ґрунт другої, не завжди буває вдалим. Енергія, зацікавленість, творчий підхід до будь-якої проблеми, ось складові, що забезпечують кінцевий результат будь-якого заходу.

...Задумали ми в Бежецьку організувати клубний лекторій «Здоров'я». Доручили члену ВТОГ В. Рябцевій (до пенсії вона працювала медиком) зв'язатися з районною лікарнею, де лікар-стоматолог А. П. Синицина очолює первинну організацію товариства «Знання». Разом сіли складати план: врахували вік слухачів, їх освіту, інтереси. Тем багато, а ми відібрали найактуальніші. Запросили лекторів: головлікаря поліклініки, завідувачого терапевтичним відділенням, отоларинголога, психіатра, представника санепідстанції.

Першу лекцію прочитала

їй допомагають інші лікарі. Досвід групового обслуговування вдався. Вирішили його розширити. Слідом за стоматологом, глухих за списком, складеним МРП, почали приймати терапевти. В дні прийому у поліклініці чергує перекладач, голова правління або хто-небудь з активу.

Наше правління, крім Бежецька, обслуговує інші райони і тому на адресу лікарень Сонківського, Краснохолмського, Молківського районів ми надіслали листи: «Головному лікарю. Бежецьке МРП просить організувати профілактичний огляд інвалідів зі слуху. Надайте їм необхідну допомогу і візьміть на диспансерне обслуговування. Списки членів ВТОГ додаються».

РАЙОННІ лікарні підтримали ініціативу МРП. Формою групового та індивідуального (у певні дні) обслуговування охоче користуються мешканці міс-

тей. приходять від органів соціального забезпечення. Ще краще, коли їм надають інші служби міста і району.

Багато років ми ніби «замикалися» самі на собі: правління глухих обслуговувало глухих. А цілий ряд організацій, навіть не підозрівали про наше існування, тим більше про проблеми, які стоять перед правлінням. Інша річ тепер. Рідкісний вечір у клубі ВТОГ обходиться без участі товаришів з товариства «Знання». Тільки це не означає, що ми свої турботи передоручаємо «добрим дядям»: кваліфіковану доповідь за актуальну тему зробить представник «Знання», фотостенди, тематичну виставку літератури забезпечують активісти правління.

А буває і так, що ініціатива виходить від організації, практично не зв'язаної з правлінням ВТОГ (однак завдяки тісним контактам, вони в курсі наших справ). Так було, наприклад, коли головний лікар Г. Г. Душкін провів на заводі «Бежецьксільмаш», де працює найбільша в районі група глухих «День відкритого листа». Відповіді на запитання дали профком, майстри, інструктори-перекладачі.

І, звичайно, глухі. Зібрані воедино, вони допомогли підвищити рівень медичного обслуговування інвалідів зі слуху.

Наведу ще приклад. Кабінет санітарної освіти включив до плану роботи перевірку умов праці глухих на «Бежецьксільмаші». У цьому заході, крім лікарів санітарії, взяли участь: завідувач міськсоззабезом, голова ЛТЕК, представник профкому підприємства, інструктори-перекладачі, голова МРП... Сама підготовка до перевірки дала можливість критично переглянути ряд положень, що вже стали звичними, про раціональне використання праці глухих. А сама перевірка — ґрунтовна, зі знанням специфіки виробництва — звичайно ж принесла результати. Вони благотворно позначилися на праці кожного нечуючого, всієї групи в цілому. Вони дадуть ефект і на майбутнє. Так було задумано, так воно і буде.

СВОІМ запискам я дала заголовок: «Що може МРП?». Повинна сама і відповісти: не дуже багато, якщо працювати, покладаючи лише на свої сили. Інша справа, якщо правління, актив зв'язані з найрізноманітнішими службами міста і району, по-діловому ставлять перед місцевими партійними, радянськими, профспілковими органами злободенні питання, наполегливо добиваються втілення в життя всього, що сприяє дальшому поліпшенню обслуговування глухих трудівників. Ось тільки тоді МРП зможе багато чого зробити. І тоді глухі мешканці сіл, навіть одиночка, бачачи, що до них руки доходять, відчувають себе членами великого колективу. І працюється їм легше, і на душі стає тепліше. А заради добробуту своєї товаришів по організації ніякої праці не шкода!

Тепер лікарі, виїжджаючи в район, мають при собі адреси глухих, треба — зустрічаються на місці, призначають лікування, видають рекомендації для одержання санаторної путівки. Завдяки клопотанням МРП, медичне обслуговування наблизилося до мешканців віддалених сіл.

РОЗКАЖУ про досвід спільної роботи МРП і медиків в дещо іншому плані: як правило, на зльоти передовиків, звітно-виборні конференції, що проводяться в районах, ми запрошуємо лікарів. Закінчиться офіційна частина і кожен, хто бажає, зустрічається з терапевтом, хірургом, або лікарем іншого профілю.

Ми вважаємо, що чим більше міських та районних організацій підтримують ділові зв'язки з правліннями ВТОГ, тим ефективніше воно виконує свої функції. Дуже добре, коли допомога

**М. ІСАКОВА,
голова МРП, член ВТОГ
з 1932 року.**

м. Бежецьк,
Калінінська область.

У БРАТНІХ ТОВАРИСТВАХ

ЩО МОЖЕ МІЖРАЙОННЕ ПРАВЛІННЯ

Записки голови

анізації Товариства, активізація соціалістичного змагання, виїзди агібригад прямо на польові стани і, звичайно, першочергова увага ідеологічній роботі, наполегливі і дохідливі пропагандні рішень грудневого (1983 р.) і лютевого та квітневого (1984 р.) Пленумів ЦК КПРС — ось підвалини, на яких будується діяльність правління.

ВИЩЕ мова йшла про скромні штати МРП. Але ж не випадково ми є громадською організацією. Опора на ветеранів і молодь примножує сили; грамотні, наполегливі при виконанні доручення члени правління, активісти дозволяють ефективно розв'язувати складні завдання, з честю виходити з важкого становища. Так що, незважаючи на штати, треба глянути туди, хто за ними стоїть.

З власного досвіду знаю, що більшість місцевих правлінь Товариства глухих, як правило, «замикаються» на відділах соціального забезпечення. За своїми завданнями вони найближче за всіх стоять до організації Всеросійського товариства глухих, і покликані безпосередньо обслуговувати інвалідів зі слуху. І ми теж колиш дотримувалися подібної практики, а потім вирішили: чим більше міських та районних служб контактуватимуть з правлінням ВТОГ, тим краще воно виконає покладені на нього функції. Ось такий нескладний умовивід, однак знадобилися роки практичної роботи, перш ніж було зроблено цей немудрий висновок.

Спробую поділитися дос-

А. П. Синицина. Потім відповіла на запитання. Одне з них виявилось нелегким: на нього не зміг відразу відповісти досвідчений спеціаліст. А запитала ось про що: як би це та організувати лікування зубів для членів ВТОГ?

Глухі, як і всі, користуються безплатним медичним лікуванням. Однак не кожен з них може пояснити лікарю, що його турбує. Потрібен перекладач, а він, як на гріх, зайнятий: є робота, є план. А добре було б, якби в певний день у відділенні стоматології приймали глухих. Тоді б і перекладач, у відповідності з планом, знаходився поруч.

ЦЕРЕЗ деякий час після лекції у клубі ВТОГ відбулися зустрічі з головним лікарем райлікарні, депутатом міськради Г. Г. Душкіним, керівником стоматологічного відділення В. Ю. Жуковим, завідувачою міськсоззабезом В. С. Уваровою — багато товаришів шукали шляхи реалізації пропозиції, що народилася в клубі Товариства. Незабаром було знайдено обійшли підприємства, де працюють глухі, побували в ближніх сільрадах, колгоспах, радгоспах. В далекі — відправили листи. А потім склали списки всіх, хто виявив бажання побувати в лікарні. Профілактичний огляд лікар А. П. Синицина провела в одній з кімнат клубу: їй допомагала перекладач Надія Баркіна, активісти. За два дні стоматолог оглянула понад 40 пацієнтів. Усім, хто потребував, призначили лікування, потім — протезування. З того часу суботи у поліклініці Антоніна Павлівна приймає глухих. Тут же чергує перекладачка. І якщо пацієнтів багато, то

та та села. Наприклад, у Сонківському районі 29 нечуючих проживають у 20 селах. У Молоківському 23 нечуючих розкидані по 15 селах. Приблизно така ж картина в Краснохолмському районі. Літнім людям, зайнятим у сільському господарстві, не завжди під силу дорога до райцентру, пошук перекладача, черга до лікаря. Нова форма медичного обслуговування допомогла більшості глухим селянам пройти профілактичний огляд, курс лікування. Чимало з них, побувавши у лікаря отоларинголога, користуються слуховими апаратами. Користуються, значить краще працюють, легше спілкуються з товаришами по праці, знайомими, рідними.

Тепер лікарі, виїжджаючи в район, мають при собі адреси глухих, треба — зустрічаються на місці, призначають лікування, видають рекомендації для одержання санаторної путівки. Завдяки клопотанням МРП, медичне обслуговування наблизилося до мешканців віддалених сіл.

РОЗКАЖУ про досвід спільної роботи МРП і медиків в дещо іншому плані: як правило, на зльоти передовиків, звітно-виборні конференції, що проводяться в районах, ми запрошуємо лікарів. Закінчиться офіційна частина і кожен, хто бажає, зустрічається з терапевтом, хірургом, або лікарем іншого профілю.

Ми вважаємо, що чим більше міських та районних організацій підтримують ділові зв'язки з правліннями ВТОГ, тим ефективніше воно виконує свої функції. Дуже добре, коли допомога

„Й О Г О ВЕЛИКА ДОЛЯ ЖДЕ...“ ВШАНУВАННЯ ЮВІЛЕЮ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

Громадськість Буковини широко відзначила 150-річчя з дня народження видатного українського письменника-демократа і громадського діяча Юрія Адальбертовича Федьковича.

На території музею-садиби в райцентрі Путила Чернівецької області, де народився митець, відбувся мітинг, а в українському музично-драматичному театрі імені Ольги Кобилянської — ювілейний вечір. Доводить про життєвий і творчий шлях Юрія Федьковича виступив секретар Чернівецької обласної організації Спілки письменників України Василь Фільварочний.

Разом з усіма 150-річний ювілей буковинського солонця вшанували і члени УТОГ Чернівецької області. До цієї знаменної дати у культурних закладах обласного будинку культури, в якій взяла участь народна поетеса Буковини Параска Амбросій.

Конференцію відкрила зав. бібліотекою Будинку культури УТОГ Лариса Іванівна Привалова. У вступному слові вона сказала: — 150-річний ювілей Ю. Федьковича збігає в часі з історичним святом — 40-річчям звільнення Буковини від фашистських загарбників та підготовкою до 40-річчя Перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні.

Завідувача бібліотекою Садгірського районного будинку культури Людмила Григорівна Образник зробила доповідь про творчий шлях буковинського солонця. Український народ став духовним батьком Ю. Федьковича, сказала вона, а сам він — засновником нової літератури Буковини. У своїх творах поет розповів про страждання бідних, чесних і мужніх людей. Країні його твори були проявлені духом протесту проти національного і соціального гноблення, сповнені мрії про краще майбутнє народу.

— Я наш народ цілим серцем люблю, і душа моя віщує, що його велика доля жде... — писав він.

Юрій Федькович своєю творчістю збудив пригноблений край, обрав шлях, по якому пішла західно-українська література. Те, про що він мріяв, здійснилося в 1940 році, коли Буковина возз'єдналася з Радянською Україною, розквітла нині її оновлена земля.

На зустрічі виступили передові робітничі Чернівецького УВП — Світлана Просветрина, Тетяна Синюк, Світлана Волощук та інші. Конференція читачів пройшла змістовно і цікаво. Слухачі задали доповідцям багато запитань.

Г. ВЛАСОВ,
м. Чернівці.

КЛУБ ВЕТЕРАНІВ

Створений декілька років тому при Харківському БК клуб ветеранів, сьогодні об'єднує двісті чоловік.

Заслужені члени нашого Товариства Б. В. Керман, З. Д. Плісс, А. Т. Білошанко, Е. В. Касьянова, К. І. Тищенко та інші є активними учасниками усіх його заходів. Вечори, які вони організовують, збирають велику аудиторію глядачів.

— Я і мої друзі, — розповідає кавалер ордена «Знак Пошани», ветеран праці Н. Г. Примак, — завжди раді побувати на заходах, що проводяться клубом, чи то лекція лікаря, чи зустріч з письменником, екскурсія або вечір відпочинку, в яких можуть взяти участь усі бажаючі.

На оформленій сцені за столічними сидять учасники змагання «Ну-мо, бабусі!» Вечір відкриває ведуча З. Д. Плісс:

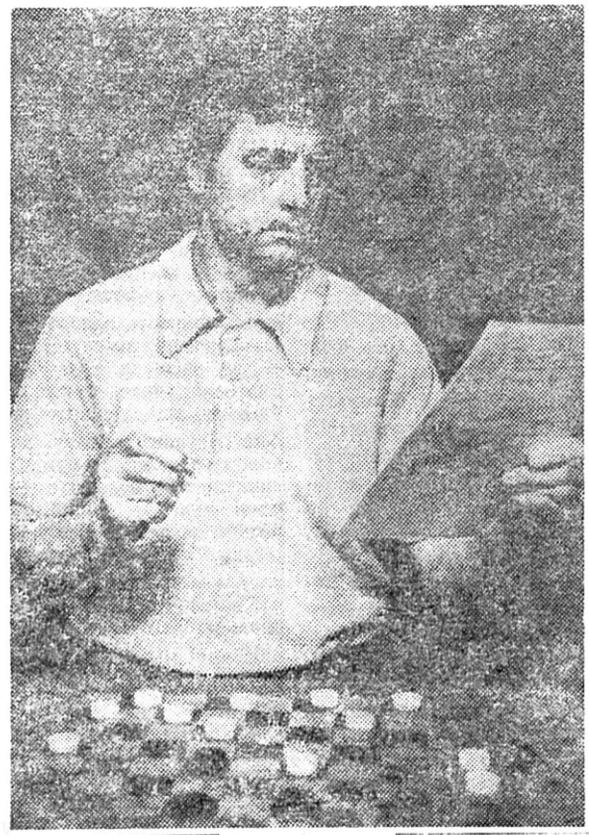
— Добрий вечір, — звертається вона до присутніх. — Уклін вам, шановні гості. У сьогоднішньому конкурсі беруть участь найкмітливіші, найвеселіші і наймиліші бабусі. В програмі: змагання на кращу кравчиню, запитання та відповіді, наприклад, «Чому млинці круглі?», гумористичні та інші номери.

Цікаво пройшло дозвілля, було багато сміху. А переможцем у ньому і володарем призу стала Н. П. Воскобойникова.

Не менший інтерес у глядачів викликав «Вогник» на якому вшанували ветеранів підприємств УТОГ М. П. Хижняк, П. Е. Хомань, Н. П. Воскобойникова, П. П. Попову, П. Ф. Титарьову, О. П. Лохматову. За багаторічну та добросовісну працю на УВП Товариства їм було вручено пам'ятні сувеніри. Такі ж подарунки дісталися і активістам «Клубу ветеранів». Після чого аматори художньої самодіяльності виступили з концертною програмою.

Плани роботи у рад «Клубу ветеранів», яку очолює Почесний член УТОГ Б. В. Керман, цікаві своєю різноманітністю і насиченою програмою. Складаючи їх, враховують запити та побажання людей, що їх найбільше цікавить. Також велику увагу Рада клубу надає побутовому обслуговуванню ветеранів.

А. РОСИНСЬКИЙ,
м. Харків.

Доброї слави зажив на Івано-Франківському УВП столяр Іван Антонович Янів. Трудився постійно досягає високих показників у праці.

І. А. Янів — майстер спорту з шашок. На громадських засадах він очолює шахово-шахову секцію при Будинку культури УТОГ.

На знімку: І. А. Янів.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

У НАШОМУ харчуванні овочі справді незамінні. Практично тільки з них організм одержує вітаміни С і Р, каротин. Овочі і плоди чудово доповнюють інші продукти як джерело вітамінів В₁, В₂ і фолієвої кислоти, а також мінеральних солей, особливо калію і мікроелементів.

Кожен з продуктів рослинного походження має свої неповторні особливості в поєднанні вітамінів, мікроелементів та інших важливих для організму речовин. Скажімо, в салаті, петрушці, кропі, селдерей, шавлі багато фолієвої кислоти, яка застосовується як ефективний засіб для лікування деяких видів недокрів'я. Мають овочі й антисклеротичні властивості. Справа в тому, що вони посилюють дію метіоніну — амінокислоти, яка надходить в основному з сиром і рекомендується як один з найважливіших продуктів, що запобігають атеросклерозу. Крім того, овочі містять вітаміни К (філохінон), що нормалізує процеси згортання крові, запобігає крововиливам.

У капусті, цибулі, помідорах, а також у салаті, кропі, селдерей та інших зеленіх рослинах багато вітаміну С. Мабуть, не всі знають, що в капусті його стільки ж, скільки в мандаринах. Причому в її качанах він раціонально поєднується з вітаміном Р. А, значить, цей продукт цінний і як засіб, що зміцнює судини. В ка-

пусті є також і каротин. Значення цієї важливої речовини не вичерпується її здатністю перетворюватися в нашому організмі у вітамін А. Каротин відіграє і самостійну роль — бере участь у роботі кори надниркової залози.

Свіжа капуста містить ве-

лосі і заліза, а також вітаміну Р.

Окремо хочеться сказати про картоплю. Кількість справ з неї просто невичерпна. До того ж вона містить багато важливих і потрібних організмові речовин — білки, вуглеводи, мінеральні солі, вітаміни. Її бульби

петрушки прикладають на місце укусу бджіл, оскільки вона має потребу розхвалювати й кріп. Ми цінуємо його аромат і смак у салатах, юшках і других стравах. Але багато хто любить його і в «сирому» вигляді. При цьому кріп більш як утричі багатіший від лимону на вітаміни С.

Зовнішня ознака насиченості овочів каротином — їх оранжеве забарвлення. Багато його в моркві, помідорах, буряках. Морква і столові буряки, що містять велику кількість кобальту, рекомендуються при недокрів'ї.

Овочі багаті на клітковину і пектин, які відіграють важливу роль у регуляції роботи кишечника. Пектинові речовини сприяють загостренню виразкової хвороби, мають здатність зв'язувати в нашому організмі ряд шкідливих сполук. Особливо багато пектину в моркві, капусті.

Кожен з нас щодня повинен з'їсти не менш 300-400 грамів овочів і таку ж кількість картоплі. Адаже і морква, і капуста, і часник, і петрушка і багато інших цінних продуктів харчування, а й ліки, дані нам самою природою.

В. СМОЛЯР,
доктор медичних наук,
директор Київського
науково-дослідного інституту гігієни харчування.

ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я І ЛІКИ, І ЇЖА

лику кількість холіну, в якому вчені вбачають засіб проти атеросклерозу. Правда, ця речовина є і в яєчних жовтках, печінковому екстракті. Однак людям, які хворіють на серце, а також особам похилого віку, вживати багато яєць і печінки не рекомендується. Тому їх цілком може замінити свіжа капуста. Корисна вона і людям з надмірною вагою. Справа в тому, що одна з її складових частин — таріронова кислота, затримуючи перетворення вуглеводів у жири, перешкоджає їх надмірному відкладенню.

Варто звернути увагу і на баклажани, що мають здатність знижувати в крові рівень холестерину. Немало позитивних властивостей у шпинаті. В його складі багато солей, особливо ка-

люмію С. У картоплі багато калію (особливо в печені). Тому вона корисна при серцево-судинних захворюваннях.

Фітоніди, які входять до складу зеленої цибулі, часнику, петрушки, кропу, селдерей, вбивають бактерії дизентерії, черевного тифу, стафілокока, холерний вібрион. Цибуля, петрушка, кріп, селдерей сприятливо впливають на кишковий мікрофлору, подавляючи в ній гнильні процеси. Листові форми цих рослин багаті на вітаміни С. Ароматичні речовини, що їх містять пріятні овочі, підвищують апетит.

Серед пріятних овочів своїм тонким ароматом і м'яким смаком виділяється петрушка. В давнину нею користувалися як ліками від величезної кількості хвороб. У нас в народі потерте лис-

По сторінках зарубіжної преси

СВЯТО ШКОЛИ

Дочка Ернста Тельмана — гість глухих дітей

Школа нечуючих дітей у місті Гестров в дні підготовки до ювілею Німецької Демократичної Республіки домоглася відмінних результатів у навчанні і виховній роботі, їй присвоєно почесне звання «Коллектив соціалістичної праці».

Педагоги, вихователі, учні з почуттям вдячності сприйняли цю високу оцінку. Їм особливо приємно було, що серед гостей, які зібрався, щоб поздоровити шкільний колектив, була і дочка Ернста Тельмана — вождя німецького робітничого класу, непохитного антифашиста, борця за мир і соціальну справедливість.

Ірма Габель-Тельман звернулася до дітей зі словами сердечного привітання. Вона підкреслила, що ідеали, за які боровся і загинув її батько, живуть, торжествують у першій на землі Німеччині державі робітників і селян.

(«Гемайнзам», НДР).

ВИСОКИЙ ЗЛЕТ ЮНІОРА

Людвігсхафен (Федеративна Республіка Німеччина) став місцем проведення легкоатлетичного матчу юніорів трьох країн. Крім команди господарів, в ньому взяли участь глухі спортсмени Чехословаччини і Франції. Змагання відзначилися рядом високих результатів. У першу чергу показав себе чех Петр Каут, який взяв планку, встановлену на позначці 2 метри 3 сантиметри. Це на один сантиметр краще офіційного світового рекорду болгарина Н. Васильєва — його досягнення тримається з 1977 року.

Другий призер зі стрибків у висоту француз Д. Квессон програв чеському атлету 13 сантиметрів. Петр Каут став першим зі стрибків у довжину, досягнувши позначки 6 метрів 43 сантиметри. Його співвітчизниця Маркета Смоликова була також кращою, стрибнувши у довжину на 5 метрів 45 сантиметрів.

У командному заліку перемогли юніори ЧССР — 80 очок, атлети ФРН набрали 73 і Франції — 70 очок. Серед юніорок найсильнішою стала команда ФРН (78,5 очка), юніорки Чехословаччини — другі (57,5 очка) і Франції — треті (53 очка).

(«Гонг, ЧССР»).

Редактор П. БУЛАТОВ

УВАГА: ІДЕ ПЕРЕДПЛАТА

Триває передплата на газети і журнали на 1985 рік.

Оформити передплату на газету Товариства «Наше життя» можна до 1 листопада 1984 року.

Передплату проводять підприємства «Союздруку», відділення зв'язку і громадські розповсюджу-

вачі преси за місцем роботи, навчання і проживання.

Передплатний індекс «Нашого життя» за каталогом періодичних видань України — 60981.

Ціна річної передплати — один карбованець 4 копійки.

Президія Центрального правління Українського товариства глухих з глибоким сумом повідомляє про трагічну смерть інженера з техніки безпеки і НОП Кіровоградського УВП

ТКАЧЕНКА
Олександра Сергійовича

і висловлює співчуття рідним і близьким покійного.

Президія Центрального правління Українського товариства глухих з глибоким сумом повідомляє про трагічну смерть головного інженера Ужгородського УВП-2

ЯНЧУКА
Володимира Григоровича

і висловлює співчуття рідним і близьким покійного.